Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 964/2003

z dnia 2 czerwca 2003 r.

nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych żeliwnych lub stalowych łączników rur lub przewodów rurowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii oraz tych przywożonych z Tajwanu, zarówno zadeklarowanych, jak i niezadeklarowanych jako pochodzące z Tajwanu

(Dz.U. L 139 z 6.6.2003, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 2212/2003 z dnia 17 grudnia 2003 r.	L 332	3	19.12.2003
►**M2**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1496/2004 z dnia 18 sierpnia 2004 r.	L 275	1	25.8.2004

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 964/2003

z dnia 2 czerwca 2003 r.

nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych żeliwnych lub stalowych łączników rur lub przewodów rurowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii oraz tych przywożonych z Tajwanu, zarówno zadeklarowanych, jak i niezadeklarowanych jako pochodzące z Tajwanu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ([1]) (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym"), w szczególności jego art. 11 ust. 2 i 3,

uwzględniając wniosek złożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. **POPRZEDNIE DOCHODZENIE**

(1) Rozporządzeniem (WE) nr 584/96 ([2]) Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych żeliwnych lub stalowych łączników rur lub przewodów rurowych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (zwanej dalej „Chinami"), Chorwacji i Tajlandii. Środki zastosowane w odniesieniu do tego przywozu obejmowały cło *ad valorem*, z wyjątkiem trzech tajskich producentów eksportujących, których zobowiązania zostały przyjęte decyzją Komisji 96/252/WE ([3]). Środek antydumpingowy stosowany do przywozu towarów jednej z tych trzech spółek został uchylony w lipcu 2000 r. w następstwie tymczasowej rewizji na wniosek wspomnianej spółki na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, która nie wykazała istnienia dumpingu ([4]).

(2) Na podstawie art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, środki antydumpingowe stosowane do przywozu z Chin zostały rozszerzone rozporządzeniem (WE) nr 763/2000 ([5]) na przywóz odnośnych produktów wysyłanych z Tajwanu, na podstawie ustaleń dokonanych w toku dochodzenia w sprawie omijania środków

B. **OBECNE DOCHODZENIE**

(3) Po opublikowaniu we wrześniu 2000 r. zawiadomienia ([6]) o zbliżającym się wygaśnięciu obowiązujących środków antydumpingowych, Komisja otrzymała wniosek o rewizję wygaśnięcia, złożony przez Komitet Obrony Europejskiego Przemysłu Łączników Rur Spawanych Doczołowo, w imieniu producentów, reprezentujących większą część całkowitej produkcji niektórych żeliwnych lub stalowych łączników rur lub przewodów rurowych we Wspólnocie. Wniosek stwierdzał, że szkodliwy dumping spowodowany przywozem z Chin i Tajlandii (zwanych dalej „rozważanymi krajami") najprawdopodobniej wystąpi ponownie w przypadku wygaśnięcia środków. Ubiegający się producenci ze Wspólnoty nie wnioskowali o wszczęcie rewizji wygaśnięcia w odniesieniu do przywozu towarów pochodzących

([1]) Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1972/2002 (Dz.U. L 305 z 7.11.2002, str. 1).
([2]) Dz.U. L 84 z 3.4.1996, str. 1.
([3]) Dz.U. L 84 z 3.4.1996, str. 46.
([4]) Decyzja Komisji 2000/453/WE (Dz.U. L 182 z 21.7.2000, str. 25).
([5]) Dz.U. L 94 z 14.4.2000, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2314/2000 (Dz.U. L 267 z 20.10.2000, str. 15).
([6]) Dz.U. C 271 z 22.9.2000, str. 4.

▼B

z Chorwacji, gdyż dostępne statystyki wykazują, że kraje te nie dokonują wywozu znacznych ilości w skali światowej w związku z czym nie można udowodnić, czy istnieje ryzyko ponownego wystąpienia szkodliwego dumpingu. Wskutek tego środki stosowane do przywozu towarów pochodzących z Chorwacji wygasły z dniem 4 kwietnia 2001 r.

(4) Komisja ustaliła, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istniały wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie rewizji i wszczęła dochodzenie ([1]) na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

(5) Jednocześnie, również po konsultacji z Komitetem Doradczym, Komisja wszczęła z własnej inicjatywy na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego tymczasową rewizję, której celem było zbadanie, czy forma środków mających zastosowanie do przywozu towarów pochodzących z Tajlandii była właściwa.

(6) Dochodzenie w sprawie utrzymania się i/lub ponownego wystąpienia dumpingu oraz szkody obejmowało okres od dnia 1 kwietnia 2000 r. do dnia 31 marca 2001 r. (zwany dalej „okresem dochodzenia"). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa utrzymania się i/lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 1996 r. do końca okresu dochodzenia (zwany dalej „okresem objętym rewizją").

(7) O wszczęciu rewizji Komisja oficjalnie powiadomiła ubiegających się producentów wspólnotowych, eksporterów i producentów eksportujących z Chin i Tajlandii, importerów/podmioty gospodarcze, przemysł użytkujący oraz stowarzyszenia użytkowników, co do których wiadomo, że są zainteresowani, a także przedstawicieli rządów Chin i Tajlandii. Komisja przesłała kwestionariusze do wszystkich wymienionych stron oraz do tych, którzy zgłosili się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Komisja dała też bezpośrednio zainteresowanym stronom możliwość przedstawienia swych poglądów na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie.

(8) Wizyty weryfikacyjne na miejscu odbyły się u następujących producentów ze Wspólnoty, którzy odpowiedzieli na kwestionariusz:

a) Erne Fittings GmbH & Co — Schlins, Austria;

b) Interfit — Maubeuge, Francja;

c) Siekmann Fittings GmbH & Co. KG — Lohne, Niemcy;

d) Virgilio CENA & Figli S.p.a. — Brescia, Włochy.

(9) Na kwestionariusz odpowiedzieli dwaj następujący producenci z Tajlandii, u których również odbyły się wizyty weryfikacyjne na miejscu:

a) TTU Industrial Corp., Ltd, Bangkok;

b) Awaji Sangyo (Thailand) Co., Ltd, Samutprakarn.

(10) Komisja wysłała kwestionariusze do 57 niepowiązanych importerów/podmiotów gospodarczych, 23 branż przemysłu użytkującego oraz 5 stowarzyszeń przemysłu użytkującego. Otrzymano dwie odpowiedzi na kwestionariusze od importerów, u których przeprowadzono weryfikację na miejscu:

a) INRABO S.R.L — Bologna, Włochy;

b) IRC Spa — Cortemaggiore, Włochy.

([1]) Dz.U. C 103 z 3.4.2001, str. 5.

▼B

C. **DOCHODZENIE W TOKU DOTYCZĄCE INNYCH KRAJÓW**

(11) Po zawiadomieniu ([1]) opublikowanym w Dzienniku Urzędowym z dnia 1 czerwca 2001 r. Komisja wszczęła dochodzenie w sprawie przywozu tego samego produktu pochodzącego z Republiki Czeskiej, Republiki Korei, Malezji, Rosji i Słowacji. Procedura została wszczęta po otrzymaniu skargi wniesionej przez Komitet Obrony Europejskiego Przemysłu Łączników Rur Spawanych Doczołowo, która zawierała wystarczające dowody, oparte na domniemaniu faktycznym, na szkodliwe stosowanie dumpingu wskutek przywozu z tych pięciu krajów. Na przywóz z tych krajów nałożono ostateczne środki antydumpingowe w sierpniu 2002 r. ([2]).

D. **PRODUKT OBJĘTY DOCHODZENIEM I PRODUKT PODOBNY**

(12) Produkt objęty dochodzeniem to ten sam produkt co produkt objęty pierwotnym dochodzeniem, tzn. wykonane z żeliwa i stali (z wyłączeniem stali nierdzewnej) niektóre rodzaje łączników rur lub przewodów rurowych (inne niż łączniki odlewane, kołnierze i łączniki gwintowane), o największej średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 609,6 mm, rodzaju stosowanego do spawania doczołowego lub do innych celów (zwane dalej „produktem objętym dochodzeniem” albo „łącznikami rur lub przewodów rurowych”), aktualnie sklasyfikowane w ramach kodów CN ex 7307 93 11 (kod TARIC 7307 93 11 99), ex 7307 93 19 (kod TARIC 7307 93 19 99), ex 7307 99 30 (kod TARIC 7307 99 30 98) oraz ex 7307 99 90 (kod TARIC 7307 99 90 98).

(13) Łączniki rur lub przewodów rurowych są stosowane do łączenia rur lub przewodów rurowych produkowanych w kilku różnych kształtach (kolana, trójniki, reduktory i pokrywy), z różnych gatunków materiału i o różnych wielkościach. Zgodnie z tymi charakterystykami można dokonywać ich podziału na kategorie. Łączniki rur lub przewodów rurowych są stosowane głównie w podstawowych gałęziach przemysłu tj. przemyśle chemicznym, petrochemicznym, energetycznym, budowniczym i stoczniowym.

(14) Podobnie jak w poprzednim dochodzeniu, obecne dochodzenie również wykazało, że produkowane w rozważanych krajach żeliwne lub stalowe łączniki rur lub przewodów rurowych, sprzedawane w kraju producenta i/lub wywożone do Wspólnoty, mają takie same podstawowe charakterystyki fizyczne i chemiczne jak produkty sprzedawane we Wspólnocie przez ubiegających się producentów ze Wspólnoty i są uważane za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

E. **PRAWDOPODOBIEŃSTWO UTRZYMANIA SIĘ LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU**

UWAGI WSTĘPNE

(15) Na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, celem tego rodzaju rewizji jest ustalenie, czy wygaśnięcie środków może doprowadzić do utrzymania się lub ponownego wystąpienia dumpingu, czy też nie. Ponieważ przywóz produktu objętego dochodzeniem z Chin i Tajlandii (z wyłączeniem jednego producenta eksportującego, w odniesieniu do którego nie są już stosowane środki antydumpingowe) był mniejszy od progu *de minimis* w okresie dochodzenia, analiza skoncentruje się nie tylko na prawdopodobieństwie utrzymania się dumpingu, ale również na określeniu, czy wygaśnięcie środków mogłoby prowadzić do ponownego wystąpienia dumpingu w znacznym wymiarze.

([1]) Dz.U. C 159 z 1.6.2001, str. 4.
([2]) Dz.U. L 228 z 24.8.2002, str. 1.

▼B

Należy zauważyć, że podczas pierwotnego dochodzenia udziały Chin i Tajlandii w rynku wynosiły odpowiednio 8,5 % i 2,6 %.

(16) Dwaj tajscy producenci eksportujący, którzy podlegają zobowiązaniom, współpracowali w dochodzeniu, odpowiadając na pytania kwestionariusza przysłanego przez Komisję. Żaden chiński producent eksportujący nie nadesłał informacji, więc zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego ustalenia dotyczące ich sytuacji musiały być dokonane w oparciu o fakty dostępne. Zgodnie z art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, Komisja zastosowała tę samą metodologię co w pierwotnym dochodzeniu (patrz: motywy 17–31 poniżej).

PRAWDOPODOBIEŃSTWO UTRZYMANIA SIĘ DUMPINGU

Tajlandia

Wartość normalna

(17) Ustalając wartość normalną, dla dwóch współpracujących tajskich producentów eksportujących stwierdzono przede wszystkim, czy ich ogólna sprzedaż krajowa produktu podobnego była reprezentatywna w porównaniu z ich ogólną sprzedażą eksportową do Wspólnoty. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego stwierdzono, że tak jest istotnie.

(18) Komisja zidentyfikowała następnie rodzaje produktów, sprzedawane w kraju przez zainteresowane spółki, które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z rodzajami sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty.

(19) W każdym przypadku gdy do określenia wartości normalnej nie można było użyć krajowej ceny określonego rodzaju produktu sprzedawanego przez producenta eksportującego, albo dlatego że produkty nie były sprzedawane na rynku krajowym, albo że nie były sprzedawane w zwykłym obrocie handlowym, musiała być zastosowana inna metoda. Wobec braku jakiejkolwiek innej rozsądnej metody zastosowano konstruowaną wartość normalną.

(20) W każdym przypadku zastosowania skonstruowanej wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wartość normalną skonstruowano poprzez dodanie kosztów wytwarzania rodzajów wywożonego produktu, rozsądny procent kosztów jako koszty sprzedaży, koszty ogólne i koszty administracyjne oraz rozsądną marżę zysku. Krajową marżę zysku określono na podstawie sprzedaży krajowej w zwykłym obrocie handlowym.

Cena eksportowa

(21) Ponieważ całkowita eksportowa sprzedaż produktu objętego dochodzeniem odbywała się bezpośrednio do niezależnych klientów we Wspólnocie, cenę eksportową określono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie cen aktualnie płaconych lub możliwych do uzyskania.

Porównanie

(22) Aby móc porównać w obiektywny sposób ceny fabryczne według typów produktu i na tym samym poziomie sprzedaży, uwzględniono różnice zgłaszane i uznane za wpływające na porównywalność cen. Dostosowania te zostały dokonane z tytułu przywozowych należności celnych, transportu, ubezpieczenia, przeładunku, opakowania, kredytu i marży zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

(23) Jeden z tajskich producentów eksportujących zgłaszał roszczenie o dostosowanie kosztu kredytu, ponieważ standardową praktyką

▼B

było udzielanie znanym krajowym klientom od trzydziestodniowego do dziewięćdziesięciodniowego kredytu. Roszczenie to zostało odrzucone, ponieważ wnioskodawca nie uzasadnił, np. na podstawie umów lub opisu warunków płatności faktur, że był to czynnik brany pod uwagę przy określaniu pobieranych cen.

(24) Obie spółki tajskie wnioskowały o dostosowanie z tytułu opłat przywozowych. Na podstawie art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego wnioski te zostały uwzględnione, w przypadku gdy wykazano, że materiały od których pobierano należności celne przywozowe stanowiły fizycznie część ilości produktu objętego dochodzeniem sprzedawanego na rynku krajowym, a należności celne przywozowe nie zostały pobrane lub zostały zrefundowane w odniesieniu do produktu wywożonego do Wspólnoty. Tylko jedna z dwóch spółek była w stanie to wykazać.

Margines dumpingu

(25) W celu obliczenia marginesu dumpingu, Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną ze średnią ceną eksportową do Wspólnoty na poziomie cen loco fabryka i na tym samym poziomie sprzedaży. Porównanie to wykazało w obu zainteresowanych spółkach istnienie dumpingu, wynoszącego od około 23 % do około 88 %.

Chiny

Kraj analogiczny

(26) Istniejące środki przewidują jedną, ogólnokrajową opłatę celną za cały przywóz do Wspólnoty łączników rur lub przewodów rurowych pochodzących z Chin. W związku z tym, wartość normalna została ustalona na podstawie informacji uzyskanych w państwie trzecim o gospodarce rynkowej („kraj analogiczny”).

(27) W pierwotnym dochodzeniu za kraj analogiczny służyła Tajlandia. Dlatego w zawiadomieniu o wszczęciu niniejszej rewizji wygaśnięcia, przewidziano ponowny wybór Tajlandii jako kraju analogicznego do celów ustanowienia wartości normalnej. Ponieważ stwierdzono, że ustalenia dokonane w toku poprzedniego dochodzenia, były wciąż aktualne, tzn. ceny były określane przez siły rynkowe, na tajskim rynku konkurowało kilku producentów, a technologia i procesy produkcyjne w Chinach i w Tajlandii były w dużej mierze podobne, żadna z zainteresowanych stron nie zgłosiła uwag dotyczących takiego wyboru kraju analogicznego, a producenci tajscy współpracowali z Komisją, Tajlandia została zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego uznana za właściwy i rozsądny wybór jako kraj analogiczny przy ustalaniu wartości normalnej chińskiego produktu objętego dochodzeniem.

Wartość normalna

(28) Wobec braku współpracy ze strony Chin, trzeba było skorzystać z dostępnego stanu faktycznego. Nie była dostępna żadna informacja dotycząca asortymentu chińskiego wywozu, dlatego wartość normalną określono na podstawie średniej ważonej różnych wartości normalnych, określonych w okresie dochodzenia, odnośnie do współpracujących tajskich producentów eksportujących.

Cena eksportowa

(29) W odniesieniu do wywozu do Wspólnoty, ze względu na brak współpracy ze strony chińskich producentów eksportujących, ustalenia musiały być dokonane w oparciu o stan faktyczny,

▼B

zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. A więc cena eksportowa została ustalona na podstawie chińskiej statystyki handlowej dotyczącej wywozu, ponieważ ta dla produktu objętego dochodzeniem wydawała się być pewniejsza, niż dane Eurostatu. Należy w tym kontekście zauważyć, że statystyki Eurostatu dotyczące produktu objętego dochodzeniem to kody ex, tzn. obejmują nie tylko sam produkt objęty dochodzeniem, a chińskie dane wykazywały większą zgodność ze skargą.

Porównanie

(30) W celu dokonania porównania w sposób obiektywny i zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, stosuje się odpowiedni margines w formie dostosowań dotyczących różnic kosztów transportu i ubezpieczenia, uznanych za zmieniające ceny i ich porównywalność.

Margines dumpingu

(31) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego, średnią ważoną wartość normalną loco fabryki w Tajlandii porównano ze średnią ważoną ceną eksportową loco fabryka w Chinach na tym samym poziomie. Porównanie to wykazało istnienie znacznego dumpingu.

Wnioski

(32) Dochodzenie wykazało, że choć przywożone ilości były ograniczone, przywóz z obu krajów odbywał się z zastosowaniem znacznego dumpingu. W toku dochodzenia nie ustalono żadnej przyczyny zaniknięcia lub zmniejszenia się dumpingu w razie uchylenia środków antydumpingowych. Z tego względu uznano, że istniało prawdopodobieństwo utrzymania się dumpingu. Uznano jednakże za właściwe zbadanie, czy dumping pojawiłby się w przypadku wzrostu wielkości wywozu w razie uchylenia istniejących środków.

Prawdopodobieństwo wzrostu wywozu towarów po cenach dumpingowych do Wspólnoty

(33) W celu zbadania prawdopodobieństwa ponownego pojawienia się znacznego dumpingu oceniono następujące czynniki: ewolucję zdolności wywozowej i/lub produkcyjnej, okoliczności omijania środków w przypadku Chin, oraz polityki eksportowe na rynkach państw trzecich.

Tajlandia

(34) Zobowiązania, które zostały przyjęte w ramach pierwotnego dochodzenia, dwóch współpracujących producentów eksportujących spowodowały, w ramach okresu dochodzenia, ograniczenie ich sprzedaży na rynku wspólnotowym. W okresie tym nie zaobserwowano naruszenia tych zobowiązań.

Zdolność wywozowa

(35) Dochodzenie wykazało, że obie współpracujące spółki mają bardzo znaczną skłonność do wywozu, ponieważ w trakcie okresu dochodzenia wywoziły powyżej 80 % swej produkcji produktu objętego dochodzeniem. Wydaje się, że spółki te charakteryzują się znaczną elastycznością zdolności produkcyjnych, które stanowią około 25 % ogólnej konsumpcji w WE. Fakt, że spółki te są bardzo silnie zorientowane eksportowo oznacza ponadto, że mogą swój wywóz skierować na każdy rynek, który okaże się atrakcyjniejszy ze względów cenowych czy wielkości wywozu.

▼B

Wywóz Tajlandii do państw trzecich

(36) W świetle małej wielkości przywozu do Wspólnoty, rozpatrzono politykę eksportową tajskich producentów eksportujących na jednym z ich głównych rynków eksportowych czyli w Stanach Zjednoczonych Ameryki. Stwierdzono, że w 1992 r. po dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym przywozu produktu w bardzo znacznym stopniu zbliżonego do rozważanego w niniejszym dochodzeniu, ale z ograniczeniem do średnic poniżej 360 mm i pochodzącego między innymi z Tajlandii, władze USA wykryły w tym kraju marginesy dumpingu zmieniające się w zakresie między 10,7 % a 50,8 %. Co ważniejsze, w grudniu 1999 r., w wyniku rewizji wygaśnięcia stwierdzono, że usunięcie tych środków najprawdopodobniej doprowadziłoby do utrzymania się lub ponownego wystąpienia dumpingu ([1]).

Chiny

Produkcja i wykorzystanie zdolności produkcyjnej

(37) Z uwagi na brak współpracy chińskich producentów eksportujących, służby Komisji musiały wykorzystywać dostępny stan faktyczny. Ponieważ informacji o przemyśle chińskim jest niewiele, podane niżej wnioski opierają się na informacjach zawartych w skardze oraz na chińskich statystykach handlowych dotyczących wywozu. Informacje te były poparte były także opublikowanymi informacjami, uzyskanymi w ramach podobnego dochodzeniu prowadzonego w USA.

(38) Według tych źródeł, całkowita chińska zdolność produkcyjna w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem wynosi rocznie około 250 000 ton metrycznych. Oceniona w skardze bieżąca chińska produkcja roczna wynosi około 90 000 ton. Ocena ta opiera się na podanej w statystyce handlowej wielkości chińskiego wywozu (około 17 000 ton rocznie) oraz na konsumpcji krajowej, ocenianym jako mniej więcej równe konsumpcji we Wspólnocie (około 70 000 ton rocznie).

(39) Na tej podstawie ocenia się, że wykorzystanie chińskiej zdolności produkcyjnej może wynosić poniżej 40 %, a nadmiar zdolności przekracza ogólną konsumpcję we Wspólnocie.

(40) W związku z powyższym, wielkie zdolności produkcyjne w Chinach, w połączeniu z wielkością chińskiego rynku krajowego, umożliwiają chińskim producentom eksportującym znaczną elastyczność zmiany rynków i rodzajów produktu. Dani producenci są więc zdolni do szybkiego wzrostu produkcji i skierowywania jej na dowolny rynek eksportowy, w tym również, jeśli środki zostałyby uchylone, na rynek wspólnotowy.

Okoliczności omijania środków

(41) Należy zauważyć, że chińscy producenci eksportujący nie tylko mają zdolności umożliwiające im wznowienie wielkiego wywozu do Wspólnoty, ale są też do tego skłonni. Wskazuje na to fakt, że po nałożeniu w 1995 r. pierwszych środków antydumpingowych, roczny przywóz z Tajwanu wzrósł średnio czterokrotnie, dopóki dochodzenie ([2]) w sprawie omijania środków nie wykazało, że większość tego przywozu pochodzi z Chin — dlatego w czerwcu 2000 r. środki stosowane dla Chin zostały rozszerzone na Tajwan (z wyłączeniem trzech producentów tajwańskich).

([1]) US Federal Register/Vol. 64, nr 232 z 3.12.1999.
([2]) Dz.U. L 94 z 14.4.2000, str. 1.

▼B

Chiński wywóz do państw trzecich

(42) Zbadano również politykę eksportową chińskich producentów na innych rynkach, ważnych dla produktu objętego dochodzeniem. W tym kontekście USA wszczęły w ciągu ostatniej dekady trzy różne dochodzenia w sprawie przywozu produktu w bardzo znacznym stopniu zbliżonego do produktu objętego niniejszym dochodzeniem, ale o średnicach ograniczonych do poniżej 360 mm i pochodzącego, między innymi, z Chin. W toku pierwszego dochodzenia, które odbyło się w 1992 r., stwierdzono bardzo wysokie marginesy dumpingu (do 182,9 %), toteż nałożono środki antydumpingowe na przywóz produktu objętego dochodzeniem pochodzącym między innymi z Chin. Dwa lata później, w 1994 r., w toku drugiego dochodzenia ustalono, że nałożone środki antydumpingowe były omijane poprzez wysyłanie produktów przez Tajlandię. Na koniec w 1999 r. dokonano rewizji obowiązujących środków antydumpingowych z wnioskiem, że ich uchylenie doprowadziłoby do utrzymania się lub ponownego wystąpienia dumpingu.

(43) Wszystko to wskazuje, że w razie uchylenia środków chińscy producenci zastosują na porównywalnym z rynkiem USA rynku WE najprawdopodobniej taką samą politykę eksportową.

(44) W końcu, brak współpracy ze strony Chin podczas dochodzenia wskazuje też, że żaden chiński producent nie chciał lub nie mógł udowodnić braku dumpingu w razie uchylenia środków antydumpingowych.

Wnioski

(45) Dochodzenie wykazało, że zarówno Chiny, jak i Tajlandia kontynuowały stosowanie dumpingu w czasie dochodzenia.

(46) Uwzględniając bardzo duże niewykorzystane zdolności produkcyjne, którymi dysponują Chiny, i stwierdzone już omijanie przez nie środków antydumpingowych, istnieje bardzo duże prawdopodobieństwo, że w razie uchylenia istniejących środków chińscy producenci eksportujący w znacznym stopniu zwiększą wywóz produktu objętego dochodzeniem po cenach dumpingowych do Wspólnoty.

(47) W odniesieniu do Tajlandii należy zauważyć, że silnie zorientowane na wywóz spółki tajskie, przyciągane atrakcyjnością rynku wspólnotowego, w razie uchylenia istniejących środków antydumpingowych najprawdopodobniej wznowią wywóz produktu objętego dochodzeniem na rynek wspólnotowy w znacznej wielkości i po cenach dumpingowych.

(48) W końcu, trzeba odnieść się do sprzedaży po cenach dumpingowych dokonywanej przez chińskich i tajskich eksporterów na rynku USA oraz do odnowienia amerykańskich środków antydumpingowych w 1999 r.

(49) Podsumowując, istnieje wysokie prawdopodobieństwa, że w razie uchylenia środków antydumpingowych ponownie nastąpi przywóz do Wspólnoty z rozważanych krajów w znaczących ilościach i po cenach dumpingowych.

DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

(50) Czterej producenci ze Wspólnoty, którzy w pełni współpracowali w dochodzeniu, reprezentowali około 60 % wspólnotowej produkcji produktu objętego dochodzeniem podczas okresu dochodzenia, dlatego tworzą przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Należy zauważyć, że trzej inni producenci, również uczestniczący we wniosku o rewizję, a reprezentujący około 10 % produkcji wspólnotowej, nie odpowiedzieli następnie na

▼B

kwestionariusz w nieprzekraczalnym terminie. Dwóch z nich popiera dochodzenie, trzeci nie wyraził opinii w tej sprawie.

F. SYTUACJA NA RYNKU *WSPÓLNOTOWYM*

KONSUMPCJA WE WSPÓLNOCIE

(51) Należy zauważyć, że część krajowej sprzedaży producentów z WE kierowana jest do dystrybutorów (którzy nie współpracowali), którzy następnie dokonują wywozu produktów poza Wspólnotę. Rzeczywista konsumpcja we Wspólnocie została więc określona na podstawie wielkości produkcji przemysłu wspólnotowego oraz innych producentów wspólnotowych (na podstawie informacji otrzymywanych na wniosek), a także na podstawie danych o wielkości przywozu do Wspólnoty i wywozu ze Wspólnoty w oparciu o dane Eurostatu.

(52) Na tej podstawie stwierdzono, że konsumpcja we Wspólnocie najpierw wzrosła z około 57 000 ton w 1996 r. do około 64 500 ton w 1998 r., ale następnie spadła do około 50 800 ton w czasie okresu dochodzenia.

KSZTAŁTOWANIE SIĘ PRZYWOZU Z ROZWAŻANYCH KRAJÓW

***Wielkości przywozu* i udziały w rynku**

(53) Dla rozważanych krajów i Tajwanu wielkość przywozu i udziały w rynku kształtowały się następująco:

	1996	1997	1998	1999	2000	IP
Tajlandia	111	204	614	740	1 049	1 385
udziały w rynku	0,2 %	0,32 %	1,0 %	1,0 %	2,1 %	2,7 %
Chiny	316	85	95	78	44	35
udziały w rynku	0,6 %	0,1 %	0,1 %	0,3 %	0,1 %	0,1 %
Tajwan	2 663	5 947	4 434	3 246	1 299	1 259
udziały w rynku	4,7 %	9,7 %	6,9 %	6,2 %	2,6 %	2,5 %

(54) Całkowity przywóz z Tajlandii wzrósł znacznie, od około 100 ton w 1996 r. do około 1 400 ton w czasie okresu dochodzenia. Największy wzrost miał miejsce między 1999 r. a 2000 r., co nastąpiło jednocześnie z wejściem w życie decyzji Komisji o uchyleniu środków dla jednego z tajskich producentów eksportujących, wynikającej z tymczasowej rewizji na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Biorąc pod uwagę tylko spółki ciągle poddawane cłom antydumpingowym, wzrost wielkości pozostawał jednak ograniczony, a ich udział w rynku wzrósł z 0,3 % w 1996 r. do 0,5 % podczas okresu dochodzenia. Należy zauważyć, że w ciągu poprzedniego okresu dochodzenia (od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 1993 r.) tajski udział w rynku wynosił 2,6 %.

(55) Jak wynika z powyższego, wielkość przywozu z Chin w okresie objętym rewizją również pozostawał ograniczony. Należy jednakże przypomnieć, że dochodzenie w sprawie omijania środków wykazało, że znaczna część przywozu z Tajwanu w rzeczywistości pochodziła z Chin. Gwałtowny spadek wielkości tego przywozu w 2000 r. zbiega się z rozszerzeniem środków antydumpingowych na przywóz z Chin na przywóz niektórych towarów z Tajwanu. W ciągu poprzedniego okresu dochodzenia udział Chin w rynku osiągnął 8,5 %.

▼B

KSZTAŁTOWANIE SIĘ CEN W PRZYWOZIE

(56) Między 1996 r. a okresem dochodzenia ceny eksportowe dwóch współpracujących tajskich producentów wzrosły o 6 %. W całym jednak okresie objętym rewizją ceny te nie wykazywały wyraźnej tendencji, a wzrosty i spadki nie przekraczały 10 % średniej ceny.

(57) Według statystyk Eurostatu, ogólny poziom chińskich cen eksportowych spadł między 1996 r. a okresem dochodzenia o 7 %. Podobnie jak w przypadku cen tajskich, ceny te nie wykazywały wyraźnej tendencji do zmian w okresie objętym rewizją.

WIELKOŚCI PRZYWOZU I UDZIAŁY W RYNKU INNYCH KRAJÓW

(58) Przedstawione w poniższej tabeli wielkość przywozu z krajów których niniejsze dochodzenie nie dotyczy, znacznie wzrósł od około 4 300 ton w 1996 r. do 11 700 ton w trakcie okresu dochodzenia. Ogólny udział w rynku tych krajów podczas okresu objętego rewizją wyniósł 15,5 punktu procentowego.

	1996	1997	1998	1999	2000	IP
Inne kraje	4 271	5 922	7 510	4 169	10 821	11 686
udział w rynku	7,5 %	9,6 %	1,6 %	8,0 %	21,3 %	23,0 %

G. **SYTUACJA GOSPODARCZA PRZEMYSŁU *WSPÓLNOTOWEGO***

UWAGI WSTĘPNE

(59) Przedstawione poniżej wskaźniki ekonomiczne wykazują dla lat 1996–1998 wzrost, po którym nastąpiło pogorszenie ogólnej sytuacji gospodarczej przemysłu wspólnotowego. Taki rozwój sytuacji należy rozpatrywać w świetle nałożenia w 1995 r. ostatecznych środków antydumpingowych, praktyk ich omijania i związanego z tym rozszerzenia w 2000 r. środków antydumpingowych na przywóz niektórych towarów pochodzących z Tajwanu, i w końcu w świetle wzrastającej wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych z innych krajów podlegających odrębnemu dochodzeniu.

Produkcja

Produkcja	1996	1997	1998	1999	2000	IP
tony metryczne	42 455	44 771	46 499	43 009	43 903	46 905

(60) Produkcja przemysłu wspólnotowego najpierw wzrosła o 10 % między 1996 r. a 1998 r., potem spadła do poziomu z 1996 r., aby znowu wzrosnąć do poziomu osiągniętego w 1998 r.

Zdolność i stopień wykorzystania zdolności

Zdolność	1996	1997	1998	1999	2000	IP
tony metryczne	88 400	88 400	88 400	87 300	87 900	87 900
wykorzystanie	48 %	51 %	53 %	49 %	50 %	53 %

(61) Całkowita zdolność produkcyjna przemysłu wspólnotowego była w okresie objętym rewizją stosunkowo stabilna, dlatego stopień wykorzystania zdolności produkcyjnych miał taką samą tendencję jak w przypadku wielkości produkcji.

▼B

Wielkość sprzedaży produktu objętego dochodzeniem z przeznaczeniem na konsumpcję w WE

Wielkość sprzedaży WE	1996	1997	1998	1999	2000	IP
tony metryczne	30 147	30 038	32 897	28 470	24 893	24 313

(62) Jak wyjaśniono wyżej, wzięto pod uwagę tylko towary sprzedawane przeznaczone do konsumpcji w WE. Określona na tej podstawie wielkość sprzedaży we Wspólnocie w okresie objętym rewizją zmniejszyła się z około 30 100 ton w 1996 r. do około 24 300 ton podczas badanego okresu, czyli o około 19 %. Należy jednak podkreślić, że między 1996 r. a 1998 r. wielkość sprzedaży wzrosła o 9 %, osiągając poziom około 33 000 ton w 1998 r., po czym spadła do około 24 300 ton podczas okresu dochodzenia.

Zapasy

Zapasy zamknięcia	1996	1997	1998	1999	2000	IP
ton metrycznych	5 629	5 920	6 022	6 109	5 571	5 401

(63) Poziom stanu zapasów zmniejszył się między 1996 r. a okresem dochodzenia o około 4 %. W ciągu pierwszych czterech lat okresu objętego rewizją poziom ten był na ogół stabilny, ale po 1999 r. zaczął znacznie spadać.

Udział w rynku

udział w rynku	1996	1997	1998	1999	2000	IP
przemysł wspólnotowy	52,8 %	48,9 %	50,9 %	54,7 %	49,0 %	47,9 %

(64) Udział w rynku przemysłu wspólnotowego zmniejszył się między 1996 r. a okresem dochodzenia o 4,9 punktu procentowego. Między 1996 r. a 1999 r. udział w rynku wzrósł jednak o 1,9 punktu procentowego, co wynikło z nałożenia środków aktualnie objętych rewizją. Od tamtego czasu pozycja rynkowa przemysłu wspólnotowego pogorszyła się.

Ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego

Cena jednostkowa, sprzedaż w WE	1996	1997	1998	1999	2000	IP
EUR/tonę metryczną	1 812	1 686	1 595	1 515	1 437	1 413

(65) Średnie jednostkowe ceny netto sprzedaży przemysłu wspólnotowego spadły z 1 812 EUR w 1996 r. do 1 413 EUR podczas okresu dochodzenia, co oznacza spadek o 22 %. Ceny sprzedaży spadały co roku w przybliżeniu o 5 %.

Rentowność i zwrot z inwestycji

Rentowność	1996	1997	1998	1999	2000	IP
% obrotu netto w WE	3,1 %	5,2 %	3,3 %	-2,4 %	-4,2 %	-3,5 %
Zwrot z inwestycji	7,5 %	17,7 %	17,6 %	-1,0 %	-6,2 %	-3,7 %

(66) Przemysłowi wspólnotowemu udało się zwiększyć rentowność z 3,1 % w 1996 r. do 5,2 % w 1997 r. Następnie rentowność jednak spadała ciągle i podczas okresu dochodzenia była wyraźnie ujemna, na poziomie - 3,5 %. Należy zauważyć, że w okresie pierwotnego dochodzenia (od lipca do grudnia

▼B

1993 r.) przemysł wspólnotowy przynosił straty w wysokości około - 7 % obrotu.

(67) Zwrot z inwestycji miał ogólnie w okresie objętym rewizją taki sam charakter jak krzywa rentowności. Należy zauważyć, że brano tu pod uwagę zarówno inwestycje bezpośrednie, jak i część inwestycji pośrednio związaną z wytwarzaniem produktu objętego dochodzeniem.

Przepływ środków pieniężnych,

Przepływ środków pieniężnych	1996	1997	1998	1999	2000	IP
w tysiącach EUR	3 009	5 393	4 939	1 773	638	281

(68) Generowany przez sprzedaż produktu objętego dochodzeniem przepływ środków pieniężnych wzrósł między 1996 r. a 1998 r. o około 65 %, po czym bardzo silnie spadł do 281 000 EUR podczas okresu dochodzenia.

Zdolność do zdobywania kapitału

(69) Żadna ze wspomnianych spółek nie wspominała o jakichkolwiek bieżących trudnościach w zdobywaniu kapitału. Sytuacja ta mogłaby się jednak zmienić, gdyby przepływ środków pieniężnych dalej się pogarszał.

Zatrudnienie i płace

Zatrudnienie i płace	1996	1997	1998	1999	2000	IP
Pracownicy ogółem	547	548	580	555	535	580
Średnia płaca na zatrudnionego (w tysiącach EUR)	33,4	33,6	35,1	34,5	35,1	35,9

(70) Nie istniała Wyraźna tendencja zatrudnienia w przemyśle wspólnotowym. Między 1996 r. a 1998 r. zatrudnienie wzrosło z 547 do 580 pracowników, po czym zmalało, a następnie powróciło podczas okresu dochodzenia do poziomu z 1998 r. Wzrost podczas okresu dochodzenia należy przypisać występującemu w tym czasie wzrostowi produkcji.

(71) Średnia płaca na zatrudnionego pozostawała w latach 1996 i 1997 względnie stabilna, później stopniowo rosła. Ogólny wzrost między 1996 r. a okresem dochodzenia wyniósł około 7 %.

Produktywność

Produktywność	1996	1997	1998	1999	2000	IP
Produktywność (produkcja w tonach na zatrudnionego)	77,6	81,7	80,2	77,5	82,1	80,9

(72) Produktywność wzrosła między 1996 r. a 1998 r. o 3 %, tzn. z 77,6 ton do 80,2 tony na pracownika. Następnie spadła, ale podczas okresu dochodzenia odzyskała swój poziom z 1998 r.

Inwestycje

Inwestycje	1996	1997	1998	1999	2000	Okres dochodzenia
W tysiącach EUR	2 738	2 222	2 441	3 094	2 781	2 529

▼B

(73) W okresie objętym rewizją poziom nowych inwestycji pozostawał względnie stabilny. Inwestycje te polegały głównie na odnowie lub ulepszaniu istniejących urządzeń i nie są związane z jakimikolwiek wzrostem zdolności produkcyjnych.

Wzrost

(74) Jak już wyjaśniono wyżej, w latach 1996 i 1998 przemysł wspólnotowy mógł czerpać zyski z rosnącego rynku, zwiększając swoją wielkość sprzedaży i udział w rynku. Następnie jednakże konsumpcja we Wspólnocie zmniejszyła się i pomimo spadającego przywozu z rozważanych krajów (szczególnie prowadzonego za pośrednictwem Tajwanu), sprzedaż i udział przemysłu wspólnotowego w rynku spadły.

Skala marginesu *dumpingu*

(75) Ze względu na małą wielkość przywozu z rozważanych krajów podczas okresu dochodzenia, przewidywane skutki skali ustalonego marginesu dumpingu byłyby negatywne, w szczególności jeśli w przyszłości wzrosłaby wielkość rozważanego przywozu. W tym kontekście trzeba przypomnieć wnioski z pozycji E.4, w których stwierdzono, że w razie uchylenia środków antydumpingowych jest wysoce prawdopodobne że przywóz z rozważanych krajów do Wspólnoty nastąpi ponownie zarówno w znacznych ilościach, jak i po cenach dumpingowych.

Ożywienie po skutkach poprzedniego *dumpingu*

(76) Jak wskazuje pozytywne kształtowanie się większości wyżej wyszczególnionych wskaźników, po szkodliwych skutkach dumpingowego przywozu z dwóch rozważanych krajów sytuacja gospodarcza przemysłu wspólnotowego ożywiła się w latach 1996–1998. Potem sytuacja znów się pogorszyła, co było skutkiem wzrostu przywozu towarów po cenach dumpingowych z innych państw trzecich (patrz: C).

WNIOSEK Z ANALIZY SYTUACJI NA RYNKU WSPÓLNOTOWYM

(77) Wprowadzenie środków antydumpingowych w stosunku do Chin i Tajlandii miało wyraźnie pozytywny skutek dla sytuacji gospodarczej przemysłu wspólnotowego, gdy porówna się ją z sytuacją sprzed ich wprowadzenia. Większość wskaźników szkody wykazywała w latach 1996 i 1998 zmiany pozytywne. Wzrosły produkcja, wykorzystanie zdolności produkcyjnych i wielkość sprzedaży, wskutek czego nastąpił wzrost udziału w rynku i zatrudnienia. Wskaźniki rentowności jak zwrot z obrotu, zwrot z inwestycji i przepływ środków pieniężnych również rozwijały się pomyślnie. Gdyby środków tych nie omijano poprzez przywóz z Tajwanu, rozwój ten byłby pomyślniejszy. Jednakże po 1998 r., nastąpiło ogólne pogorszenie sytuacji gospodarczej przemysłu wspólnotowego: spadły wielkość sprzedaży, udziały w rynku, produkcja, rentowność i ceny. Szkody wyrządzone w tym okresie przemysłowi wspólnotowemu były skutkiem przywozu towarów po cenach dumpingowych pochodzących z Republiki Czeskiej, Malezji, Rosji, Republiki Korei i Słowacji, dlatego nałożono ostateczne środki antydumpingowe na te kraje w sierpniu 2002 ([1]).

H. **PRAWDOPODOBIEŃSTWO UTRZYMANIA SIĘ I/LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY**

(78) Aby ocenić prawdopodobny skutek wygaśnięcia obowiązujących środków, wzięto pod uwagę następujące elementy:

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1514/2002 z 19 sierpnia 2002 r. (Dz.U. L 228 z 24.8.2002, str. 1).

▼B

a) Jak wyjaśniono w motywach 33–44:

— istnieją wyraźne wskazania, że producenci chińscy i tajscy mają możliwości wzrostu i/lub zmiany kierunku ich wywozu na rynek wspólnotowy,

— na podstawie polityki cen eksportowych ustalonej w przypadku chińskiego i tajskiego wywozu do USA, jest prawdopodobne, że w razie braku środków antydumpingowych producenci w rozważanych krajach ponownie przyjmą politykę cen dumpingowych na rynku wspólnotowym. Ogólnie rzecz ujmując, ceny płacone na ich rynkach eksportowych są rzeczywiście niższe od cen płaconych przez przemysł wspólnotowy, ale z powodu niemożności przeprowadzenia ich szczegółowej analizy, ze względu na liczne odmiany różnych rodzajów produktu, nie można dokonać dokładnych porównań cen wszystkich rodzajów produktu.

b) Dochodzenie wykazało, że na podstawie porównywalnych rodzajów produktów tajscy producenci eksportujący, którzy współpracowali w dochodzeniu, sprzedawali produkt objęty dochodzeniem po cenach znacznie niższych niż czynił to przemysł wspólnotowy. W przypadku Chin, wobec braku współpracy a także wskutek różnorodnych rodzajów produktu i wynikającej z niej różnorodności cen importowych, nie można dokonać porównania cen w zależności od rodzaju produktu. Dostępny stan faktyczny wskazywał jednak, że średnia chińska cena importowa jest znacznie niższa od ceny stosowanej przez producentów tajskich. Można więc dojść do wniosku, że różnice między cenami sprzedaży produktów objętych dochodzeniem pochodzących z Chin i z przemysłu wspólnotowego bez obciążenia cłami antydumpingowymi są przynajmniej tak samo znaczne jak przy przywozie towarów pochodzących z Tajlandii.

c) Jest bardzo prawdopodobne, że niskie ceny będą w dalszym ciągu stosowane przez rozważane kraje, również w celu odzyskania utraconych udziałów w rynku. Wielce prawdopodobne jest, że skutkiem takich polityk cenowych, w połączeniu ze zdolnością Chin i Tajlandii do dostarczania znacznych ilości produktu objętego dochodzeniem na rynek wspólnotowy, byłoby wzmocnienie zniżkowej tendencji cenowej na rynku, związane z przewidywanym ujemnym skutkiem dla gospodarczej sytuacji przemysłu wspólnotowego.

(79) Wygaśnięcie środków przeciwko przywozowi z Chin pociągnie też za sobą wygaśnięcie środków zapobiegających omijaniu ceł stosowanych w odniesieniu do przywozu produktu objętego dochodzeniem z Tajwanu. Należy w tym kontekście przypomnieć, że, jak wyjaśniono w akapicie 41, stwierdzono, że środki zastosowane przeciwko przywozowi z Chin były omijane w szerokim zakresie, dlatego więc rozszerzono je na Tajwan. W razie uchylenia środków przeciwko Tajwanowi, istniałoby bardzo duże prawdopodobieństwo, że omijanie środków wystąpi ponownie.

(80) Na tej podstawie stwierdza się, że w razie uchylenia środków antydumpingowych istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody spowodowanej przywozem z Chin i Tajlandii.

I. INTERES WSPÓLNOTY

UWAGI WSTĘPNE

(81) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy utrzymanie istniejących środków antydumpingowych zaszkodzi interesowi Wspólnoty jako całości. Interes Wspólnoty określono

▼B

na podstawie szacunkowej oceny różnych interesów cząstkowych tj. przemysłu wspólnotowego, importerów i podmiotów gospodarczych oraz użytkowników towaru objętego dochodzeniem.

(82) Należy przypomnieć, że w poprzednim dochodzeniu przyjęcia środków nie uznano za działanie wbrew interesom Wspólnoty. Również fakt, że obecne dochodzenie jest rewizją, czyli analizowaniem sytuacji, w której środki antydumpingowe już zastosowano, umożliwia ocenę jakiegokolwiek niewłaściwego oddziaływania aktualnie stosowanych środków antydumpingowych na zainteresowane strony.

(83) Na tej podstawie zbadano, czy pomimo wniosków w sprawie prawdopodobieństwa utrzymania się i ponownego wystąpienia szkodliwego dumpingu, istnieją istotne powody, które doprowadziłyby do wniosku, że w interesie Wspólnoty nie leży utrzymanie środków w tym konkretnym przypadku.

Interes przemysłu wspólnotowego

(84) Przemysł wspólnotowy sprawdził się jako przemysł żywotny strukturalnie. Zostało to potwierdzone pozytywnym rozwojem jego sytuacji gospodarczej w czasie, kiedy po nałożeniu aktualnie obowiązujących środków antydumpingowych przywrócona została skuteczna konkurencja. Poziom zysku, jaki ten przemysł mógł osiągnąć po dwóch latach od nałożenia środków został w czasie pierwotnego dochodzenia oceniony jako rozsądny w stosunku do tego, jakiego można było oczekiwać w przypadku braku przywozu towarów po cenach dumpingowych.

(85) Można rozsądnie przewidywać, że przemysł wspólnotowy będzie w dalszym ciągu osiągał zysk z aktualnie nałożonych środków antydumpingowych. Gdyby środki te nie zostały utrzymane, jest prawdopodobne że przemysł wspólnotowy poniósłby szkody, nawet gdyby podjął działania przeciwko innym krajom importującym po cenach dumpingowych.

Interes niepowiązanych importerów/*pośredników handlowych*

(86) Komisja wysłała kwestionariusz do 57 niezależnych importerów/pośredników handlowych. Na kwestionariusz odpowiedziało tylko dwóch importerów. Jeden z nich kupował produkt objęty dochodzeniem z Chin, ale po nałożeniu środków zmienił dostawcę. W związku z tym zgłosił, że ani utrzymanie, ani uchylenie środków, nie będzie miało dla niego skutków. Drugi importer popiera przedłużenie działania środków i stwierdził, że występujące przed ich nałożeniem nieuczciwe zachowania handlowe zakłóciły rynek wspólnotowy.

(87) Dziewiętnastu innych importerów odpowiedziało, że dochodzenie ich nie dotyczyło, ponieważ w okresie objętym rewizją nie kupowali towaru z rozważanych krajów. Innych reakcji nie było i w związku z tym można sformułować wniosek, że utrzymanie środków nie będzie mieć dla importerów lub handlowców znaczących ujemnych skutków.

Interes użytkowników

(88) Użytkownicy produktu objętego dochodzeniem to głównie branże przemysłu petrochemicznego oraz branże przemysłu w sektorze budownictwa. Komisja wysłała kwestionariusze do 23 użytkowników i do 5 europejskich stowarzyszeń potencjalnych użytkowników. Odpowiedziały tylko trzy spółki i wszystkie stwierdziły, że nie są zainteresowane dochodzeniem.

(89) Taki brak współpracy potwierdza, że łączniki rur lub przewodów rurowych stanowią dla tych spółek bardzo małą część ogólnych kosztów produkcji, a aktualnie obowiązujące środki antydumpin-

▼B

gowe nie miały znaczącego negatywnego skutku dla ich sytuacji gospodarczej.

J. WNIOSEK W SPRAWIE INTERESU *WSPÓLNOTY*

(90) Biorąc pod uwagę powyższe argumenty nie uważa się, aby jakikolwiek możliwy dla importerów lub przemysłów użytkujących skutek był w stanie skompensować pozytywne dla przemysłu wspólnotowego skutki środków przeciwko ponownemu wystąpieniu szkodliwego dumpingu. Nie istnieje więc żaden nieodparty argument przeciwko rezygnacji z utrzymania środków antydumpingowych.

Forma środków zastosowanych w stosunku do Tajlandii

(91) Jak stwierdzono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, tymczasowa rewizja dotycząca formy środków zastosowanych w przywozie towarów pochodzących z Tajlandii została wszczęta z inicjatywy Komisji.

(92) Dotychczas Komisja nie doszła w tej sprawie do żadnych wniosków ostatecznych, a dochodzenie jest nadal w toku.

K. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

(93) Wszystkie strony poinformowano o zasadniczym stanie faktycznym i względach, na podstawie których ma zostać wydane zalecenie utrzymania istniejących środków antydumpingowych. Ponadto stronom przyznano okres, w którym mogą przedstawić uwagi związane z ogłoszeniem tych informacji. Nie wpłynęły jednak żadne uwagi, mogące spowodować zmianę powyższych wniosków.

(94) Z powyższego wynika, że jak przewidziano w art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, należy utrzymać środki antydumpingowe stosowane w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Chin i Tajlandii lub wysyłanych z Tajwanu żeliwnych lub stalowych łączników rur lub przewodów rurowych, rozszerzone rozporządzeniem Rady (WE) nr 763/2000 i zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 2314/2000. Należy przypomnieć, że stosowane dla obu zainteresowanych krajów środki składają się z cła *ad valorem*, z wyjątkiem jednak przywozu produktu objętego dochodzeniem wytwarzanego i sprzedawanego z przeznaczeniem na przywóz do Wspólnoty przez dwie tajskie spółki, których zobowiązania zostały przyjęte,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz żeliwnych lub stalowych (z wyłączeniem stali nierdzewnej) łączników rur lub przewodów rurowych (innych niż łączniki odlewane oraz kołnierze i łączniki gwintowane), o największej średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 609,6 mm, rodzaju stosowanego do spawania doczołowego lub do innych celów, objętych kodami CN ex 7307 93 11 (kod TARIC 7307 93 11 99), ex 7307 93 19 (kod TARIC 7307 93 19 99), ex 7307 99 30 (kod TARIC 7307 99 30 98) i ex 7307 99 90 (kod TARIC 7307 99 90 98), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii.

▼M2

2. Stawkę ostatecznego cła antydumpingowego stosowaną do ceny netto franco granica Wspólnoty, przed ocleniem, ustala się następująco dla towarów pochodzących z następujących krajów:

▼M2

Kraj	Stawka celna	Kod dodatkowy TARIC
Chińska Republika Ludowa	58,6 %	—
Tajlandia	58,9 %	A 999
z wyjątkiem przedsiębiorstw:		
Awaji Sangyo (Thailand) Co. Ltd, Samutprakarn	7,4 %	8 850
Thai Benkan Co. Ltd, Prapadaeng-Samutprakarn	0 %	A 118

▼M1

2a. Nie naruszając ust. 2, jeżeli przywóz produktu objętego dochodzeniem z Tajlandii podlega zapłacie dodatkowego cła ochronnego na podstawie art. 1 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1694/2002 ([1]), stawka cła antydumpingowego stosowana do ceny franco granica Wspólnoty, przed ocleniem, wynosi:

Państwo	Spółka	Stawka cła antydumpingowego (%) stosowana jeżeli należne jest dodatkowe cło ochronne					Dodatkowy kod TARIC
		do 28.3.2003	29.3.2003 do 28.9.2003	29.9.2003 do 28.3.2004	29.3.2004 do 28.9.2004	29.9.2004 do 28.3.2005	
Tajlandia	Wszystkie (z wyjątkiem Thai Benkan Co. Ltd, Prapadaeng Samutprakarn)	35,2 %	37,6 %	37,6 %	39,7 %	39,7 %	8851

▼M2

_____

▼B

4. Jeśli nie ustalono inaczej, stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

▼M2

_____

▼B

Artykuł 3

►M1 1. ◄ Ostateczne cło antydumpingowe nałożone na mocy art. 1 na przywóz towarów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej rozszerza się na przywóz tych samych łączników (kody TARIC: 7307 93 11 91; 7307 93 19 91; 7307 99 30 92; 7307 99 90 92) wysyłanych z Tajwanu (dodatkowy kod TARIC A 999), z wyjątkiem łączników produkowanych przez Chup Hsin Enterprise Co. Ltd, Kaohsiung (Tajwan) (dodatkowy kod TARIC A 098), Rigid Industries Co. Ltd, Kaohsiung (Tajwan) (dodatkowy kod TARIC A 099) oraz Niang Hong Pipe Fittings Co. Ltd, Kaohsiung (Tajwan) (dodatkowy kod TARIC A 100).

▼M1

2. Nie naruszając ust. 1, z wyjątkiem tych łączników produkowanych przez wspomnianą Chup Hsin Enterprise Co. Ltd, Rigid Industries Co. Ltd i Niang Hong Pipe Fittings Co. Ltd, jeżeli przywóz łączników wysyłanych z Tajwanu podlega zapłacie dodatkowego cła ochronnego na podstawie art. 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1694/2002, stawka cła antydumpingowego stosowanego do ceny franco granica Wspólnoty, przed ocleniem, wynosi:

([1]) Dz.U. L 261 z 28.9.2002, str. 1.

▼M1

Państwo	Spółka	Stawka cła antydumpingowego (%) stosowana jeżeli należne jest dodatkowe cło ochronne					Dodatkowy kod TARIC
		do 28.3.2003	29.3.2003 do 28.9.2003	29.9.2003 do 28.3.2004	29.3.2004 do 28.9.2004	29.9.2004 do 28.3.2005	
Tajwan	Wszystkie (z wyjątkiem Chup Hsin Enterprise Co. Ltd, Rigid Industries Co. Ltd oraz Niang Hong Pipe Fittings Co. Ltd)	34,9 %	37,3 %	37,3 %	39,4 %	39,4 %	A999

▼B

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK

W fakturze handlowej towarzyszącej łącznikom rur lub przewodów rurowych sprzedawanym przez spółkę we Wspólnocie w ramach zobowiązania, znajdują się następujące elementy:

1) nagłówek „FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM OBJĘTYM ZOBOWIĄZANIEM”

2) nazwa wystawiającej fakturę handlową spółki wymienionej w art. 2 ust. 1;

3) numer faktury handlowej;

4) data wystawienia faktury handlowej;

5) dodatkowy kod TARIC, pod którym towary wykazane w fakturze mają podlegać odprawie celnej na granicy Wspólnoty;

6) dokładny opis towarów;

7) opis warunków sprzedaży, zawierający:

   — cenę,

   — warunki płatności,

   — warunki dostawy;

   — sumę bonifikat i rabatów;

8) nazwa spółki działającej jako importer, któremu spółka bezpośrednio wystawiła fakturę;

9) nazwisko pracownika spółki wystawiającego fakturę i następujące, podpisane oświadczenie:

   „Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że sprzedaż towarów przeznaczonych do bezpośredniego wywozu do Wspólnoty Europejskiej, objętych niniejszą fakturą, jest dokonywana na warunkach zobowiązania zaoferowanego przez [nazwa spółki] i przyjętego przez Komisję Europejską [decyzją 1996/252/WE]. Oświadczam, że informacje podane w niniejszej fakturze są kompletne i prawidłowe.”.